

ומשׁמַאֲלָל מִצּוּבָנָה וְלֹא בָּלֶשֶׁן,
שְׁנַתָּנוּ מֵימַן וּמִשְׁמַאל בּוּ הַם
כְּלוּלִים.

יעוד, קול דורי דופק, זה העמוד
האמצעי שהוא תור'ה פולל
תר'י"א, שנפן משתי זוועות,
שם האב והאם שם י"ה,
ובכם השפלים תורה שהוא ר'
כולל פרי"ג, ה' תפחתונה, תורה
שבעל פה פלולה מכל האותיות,
ובה השפלים יהו"ה.

יעוד, אני ישנה, שנייה ודאי לחכמה דאייה
לחכמה שחיה י', בשחרתך
מן אהובי שהוא ר', וסוד הדבר
- יהו"ה בחכמה יסיד ארץ פון
שמות בתבונתך. בחכמה, שהוא
אב י', יסיד הבת שחיה הארץ, ה'
קיטה - הארץ ודאי, פון שמים
זה ו', בתבונתך - זו האם העליונה,
شبינה נקראת לבעל כשהיא
עם בעל, ותבונתך נקראת למטה
כשהיא עם ר' שהוא בן, ר', ות'
שהוא תפארת, נארת היא ה'
עמו, ובאותו זמן שהאות י' היא
עם האם ודאי מרחיקת מפנה,
נאמר בה אני ישנה (והיא ישנה לה).
יעוד ישנה, בצלותא, שלא דופק
בה, ובאותו זמן שבא בעלה,
קול דורי דופק, שהוא ר', האחות
שללה, רוח צפונית יוצאת אליה
שונשתבת בכדור הדוד, ורוח
דרומית מצד הפמן, ורוח
אליה"ם מרחפת על פני הפנים,
שם מים מצד החדר שם
חכמה.

ובזמן שtabא הגאה, היפק
עללה ויורד כמו שהקרבן עללה
ירוד, עללה ה' העליונה לי',
וירדת ה' תפחתונה לו', ומה
שהיה יהה"ז חזר להיות יהו"ה,
האב עם האם, בן עם הבית,
ומושם זה אמר הגביה מה אמר
יהו"ה עלי תקהל חכם בחכמו,
שהוא לימין בזמן שהקדוש ברוך הוא מרחיק
משכינתו, ואל יתהלך הגבhor בגבורתו, שם

תעשה. **דאתייהבו מימינא**
יעוד קול הדוי דופק דא עמודא דאמצעיתא,
דאתייהיב מתרעין דרווען דטמן אבא ואמא דאיינו י"ה,
ובהו נ אשפטלים תור'ה דאייהו ר' קליל פרי"ג,
ה' תפאה אוריתא דבעל פה כלילא מכלחו
אתון, ובה אשפטלים יהו"ה.

יעוד אני ישנה, שנייה ודאי לחכמה דאייה
י', פד אטרח מיגי רחימאי דאייהו ר',
ורזא דמלא (משל ג' ט) יהו"ה בҳכמה יסיד הארץ
פונג שמים בתבונתך, בחכמה דאייהו אבא י',
יסיד ברטא דאייה הארץ, ה' זעירא הארץ ודאי,
פונג שמים דא ר', בתבונתך דא אימא עלאה,
דביבה אתקיריאת לעילא פד איה עם ר', דאייהו
تبונתך אתקיריאת תפטא פד איה עם ר', דאייהו
בן, ר', ות' דאייהו תפארת, אשтарת איה ה'
עמיה, ובהו זמנה דאת י' איה עם אימא,
ואיה מרחיק מינה, אתמר פה אני ישנה (ואיה
שניהם לה).

יעוד ישנה בגולותא, דלא דפיק בה, ובהו
זמנה דייתי בעלה, קול הדוי דופק
דאיהו ר' רחימיו דיללה, רוח צפונית נפיק לגבה
דנשיך בכנור הדוד, ורוח דרוםית מסטרא
diminā, ורוח אלהי"ם מרחפת על פני הרים,
דאיינו מים מסטרא דחסיד דטמן חכמה.

ובזמן דייתי פורקנא, דפיקו סליק ונחית
גונן דקרכן עולה ויזיד, סליק ה'
עלאה לגביה י', ונחית ה' תפאה לגביה ר', ומה
ההוה יהה"ז, אתחזר יהו"ה, אבא עם אימא,
ברא עם ברטא, ובגין דא אמר נבייה (ירמיה ט
ככ) כה אמר יהו"ה אל יתהלך חכם בתכמתו,
דאיהו לימינא בזמנה דקורשא ברייך הוא